

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce **L. V.**, bytem B., V. 2545/6, zastoupený Mgr. Jakubem Trávníčkem, advokátem se sídlem Brno, Jílkova 199, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem Brno, Moravské náměstí 1/1, za účasti J. S., bytem P. 9, J. 713, o žalobě proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu ze dne 5.11.2014, sp.zn. ZKI BR-O-127/760/2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu ze dne 5.11.2014, sp.zn. ZKI BR-O-127/760/2014, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 16 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jakuba Trávníčka, advokáta se sídlem Brno, Jílkova 199.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu ze dne 5.11.2014, sp.zn. ZKI BR-O-127/760/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Havlíčkův Brod, ze dne 15.8.2014, č.j. OR-906/2013-601/35.

I. Podstata věci

Dne 26.8.2013 obdržel Katastrální úřad pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Havlíčkův Brod (dále jen „prvostupňový orgán“), přípis nazvaný „Žádost o přešetření a popř. opravu hranice v k.ú. Utín mezi parcelami č. 54 na straně jedné a č. 353 na straně druhé – po digitálním zaměřování kolem r. 2000“ od osoby zúčastněné na řízení a pana V. M. (společně též jako „žadatelé“). Z obsahu žádosti vyplynulo, že žadatelé se domáhají opravy geometrického a polohového určení hranice uvedených pozemků, které vychází z výsledků obnovy katastrálního operátu převodem katastrální mapy v letech 1986 a 1989. Oznámením o neprovedení opravy v údajích katastru nemovitostí ze dne 6.11.2013, č.j. OR-906/2013-601/3, sdělil prvostupňový orgán žadatelům, že jejich žádosti nevyhověl z důvodu nezjištění chyby v údaji katastru nemovitostí. Dne 30.11.2013 vyjádřili žadatelé přípisem adresovaným prvostupňovému orgánu nesouhlas s neprovedením opravy údajů v katastru nemovitostí.

Prvostupňový orgán dnem doručení nesouhlasu žadatelů zahájil v souladu s § 44 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), správní řízení o provedení opravy chybných údajů v katastru dle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, (dále jen „katastrální zákon“). Dne 17.3.2014 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí č.j. OR-906/2013-601/18, kterým nevyhověl nesouhlasu žadatelů, neboť došel k závěru, že zákres v souboru geodetických informací ve věci je proveden v souladu s příslušnými listinami uloženými ve sbírce listin a katastrální úřad se nedopustil v katastrálním operátu chyby, kterou by bylo možno odstranit opravou dle § 36 katastrálního zákona. Žadatelé se proti tomuto rozhodnutí odvolali.

Následně bylo dne 16.6.2014 prvostupňovému orgánu doručeno rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2014, sp.zn. ZKI BR-O-71/340/2014, kterým žalovaný výše uvedené rozhodnutí prvostupňového orgánu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, a to zejména z toho důvodu, že se prvostupňový orgán nevypořádal se způsobem evidování parcely zjednodušené evidence č. 69, která byla v roce 1998 zrušena, aniž bylo možné zjistit, do které parcely byla „přisloučena“.

Dne 15.8.2014 vydal prvostupňový orgán pod č.j. OR-906/2013-601/35 rozhodnutí, kterým vyhověl nesouhlasu žadatelů ze dne 30.11.2013 s neprovedením

opravy chyby v údajích v katastrálním operátu v k.ú. Utín. Prvostupňový orgán dále v souladu s § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona opravil geometrické určení hranice pozemku parc.č. 54 v digitální mapě v k.ú. Utín a v neměřickém záznamu č. 121 doplnil hranici mylně zrušeného pozemku zjednodušené evidence číslo 69. Zároveň prvostupňový orgán vyznačil vlastnické právo k nově utvořeným parcelám neměřickým záznamem v souladu s listinami uloženými ve sbírce listin v dokumentaci prvostupňového orgánu a v pozemkové knize.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, ve kterém uplatnil námitky nicotnosti rozhodnutí, ochrany dobré víry, jakož i námitky promlčení nároku na opravu chyby v katastrálním operátu. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 5.11.2014, č.j. ZKI BR-O-127/760/2014, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrdil.

Tento závěr nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce je přesvědčen, že v daném případě nebyly splněny zákonné požadavky pro vydání rozhodnutí o opravě chyb v katastrálním operátu. Na podporu tohoto tvrzení rozsáhle cituje četná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zabývající se otázkou opravy chyby v katastrálním operátu. Žalobce je toho názoru, že se v dané situaci nejednalo o zřejmý omyl ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, nýbrž o prostou chybu v zápisu ohledně věci, která je sporná. Žalobce dále poukazuje na skutečnost, že žalovaný za účelem změny zápisu v katastru nemovitostí nepostupoval v souladu s listinami založenými ve sbírce listin, jak předpokládá zákon, nýbrž změny zápisu docílil vytvořením listiny nové, tedy neměřického záznamu č. 121. Tímto postupem došlo k zásahu do práv žalobce.

Dle názoru žalobce žalovaný jednoznačně vybočil ze své evidenční role, naopak svým postupem fakticky suploval roli soudu v nalézacím řízení, neboť posuzoval podmínky, za kterých došlo ke změně vlastnického práva předmětného pozemku. Žalobce podotýká, že průběh hranice předmětných pozemků je mezi jejich vlastníky sporný. Nadto dle názoru žalobce opravou chyby došlo k přesunu historické hranice pozemku, která je v terénu ohraničena stromy, keři a hraničními kameny.

Žalobce na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedených důvodů se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Shrnutí argumentace žalovaného a osoby na řízení zúčastněné

Žalovaný uvádí, že jeho postupem (vydáním neměřického záznamu č. 121) nedošlo ke změně sporné hranice mezi předmětnými pozemky, která je i nadále evidována na základě výsledků obnovy operátu evidence nemovitostí novým mapováním. Došlo pouze k doplnění původní parcely zjednodušené evidence a k novému označení parcelními čísly.

Žalovaný spatřuje zřejmý omyl v bezdůvodném vyškrtnutí pozemku původem z pozemkového katastru (PK) 69 z patřičného listu vlastnictví, aniž by došlo k přisloučení této parcely do kterékoliv jiné, a to v rámci digitalizace listů vlastnictví v roce 1998. Žalovaný má za to, že došlo k mechanickému, event. duševnímu, selhání pracovníka katastru nemovitostí provádějícího digitalizaci listů vlastnictví, které lze podřadit právě pod pojem zřejmý omyl, jenž je evidentní již při povrchním zkoumání.

Žalovaný zdůrazňuje, že předmětem správního řízení nebylo rozhodování o průběhu sporné hranice mezi předmětnými pozemky. V rámci odvolacího řízení však žalovaný zjistil výše nastíněné zrušení parcely PK 69 bez jakéhokoli právního důvodu, pročež rozhodl, že je povinností prvostupňového orgánu tuto parcelu obnovit a následně uvést do souladu písemnou část operátu katastru nemovitostí s její grafickou částí. Dle slov žalovaného zřejmým omylem zrušenou parcelu PK 69 prvostupňový orgán doplnil neměřickým záznamem č. 121 a označil jako parcelu KN 54/2. Vlastnické právo k této parcele (původně PK 69) přitom svědčí V. M., J. S. a M. M., jak vyplývá z listin uložených ve sbírce listin.

Žalovaný tak uzavírá, že s ohledem na skutečnost, že evidence katastru nemovitostí byla provedenou opravou uvedena do souladu s listinami uloženými ve sbírce listin, nedošlo vydáním napadeného rozhodnutí k překročení pravomocí správních orgánů na úseku katastru nemovitostí. Žalovaný dále odkazuje na své vyjádření k možnosti řešení sporného průběhu hranice uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nadto dodává, že žalobci nebylo nikterak odňato právo na podání žaloby na určení vlastnického práva vydržením.

S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhuje žalobu zamítnout. Žalovaný na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

Osoba na řízení zúčastněná se s vyjádřením žalovaného ztotožnila a poukázala na to, že pozemek parc. č. 54/2 (původně PK 69) je v „jejich“ vlastnictví již od roku 1940.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. zásadně vymezen uplatněnými žalobními body.

Zdejší soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Stěžejní žalobní námitkou v projednávané věci je nesplnění zákonem předpokládané podmínky, že opravou v katastrálním operátu lze změnit pouze takové chybné údaje zanesené do katastru nemovitostí, které vznikly v důsledku zřejmého omylu.

Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje v katastru nemovitostí, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.

Podrobnosti ohledně samotné opravy chyb dle § 36 katastrálního zákona stanovuje vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, (dále jen „vyhláška“), která mimo jiné stanoví, co je považováno za chybný údaj ve smyslu katastrálního zákona.

Podle § 44 odst. 2 vyhlášky chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.

S ohledem na uvedené je třeba připomenout smysl institutu opravy chyb dle § 36 katastrálního zákona. Využití tohoto institutu přichází v úvahu pouze za předpokladu, že se jedná o chybu ve smyslu § 44 vyhlášky a současně tato chyba byla způsobena zřejmým omylem, případně nepřesností při měření. Z uvedeného vyplývá, že v katastrálním operátu lze opravit pouze takovou nesprávnost, která byla způsobena zřejmým omylem. Pojem „zřejmý omyl“ lze zařadit mezi tzv. neurčité právní pojmy, jejichž definici právní předpisy neudávají. Jedná se o obecné pojmy,

kteřé musí být vždy vykládány jen ve vztahu k určité konkrétní situaci. Ve stejném duchu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17.1.2008, č.j. 1 As 40/2007-103, www.nssoud.cz, který tento pojem definoval takto: „*Neurčitý pojem „zřejmý omyl“ obsažený v § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu)*“. Byť se citované rozhodnutí vztahuje k předchozí právní úpravě (k zákonu č. 344/1992 Sb.), je plně aplikovatelné i na danou situaci. Institut opravy chyb v katastrálním operátu i pojem „zřejmý omyl“ zůstal totiž změnou právní úpravy nedotčen.

Vzhledem ke skutečnosti, že oprava chyb v katastrálním operátu má toliko evidenční charakter, nelze jí zasahovat do hmotných práv, tedy ani do práv vlastnických či jiných věcných práv k nemovitostem. Účelem opravy chyb v katastrálním operátu je tedy oprava zřejmých nesprávností, které vznikly v důsledku selhání lidského faktoru kupříkladu při měření nebo chybným přepisem obsahu podkladové listiny do katastru nemovitostí či při opomenutí zápisu některých údajů v této listině uvedených apod. Toto selhání musí být zřejmé, nelze tedy provést opravu chyby, která je nejasná či sporná a jejíž obsah je předmětem právního posouzení.

Institut zápisu v katastru nemovitostí je dle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „ObčZ“), vystavěn na principu materiální publicity, jenž přiznává značný právní význam stavu zapsanému v katastru.

Podle § 986 odst. 2 ObčZ je-li právo k věci zapsáno do veřejného seznamu, má se za to, že bylo zapsáno v souladu se skutečným právním stavem. Bylo-li právo k věci z veřejného seznamu vymazáno, má se za to, že neexistuje.

V případě, že opravou zápisu do katastru nemovitostí dochází ke změně vlastnických práv, je vždy nutno s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem každého případu důkladně zhodnotit, zda lze do takového stavu zasáhnout institutem opravy chyby v katastrálním operátu. Nelze rovněž opomenout fakt, že o zápisu věcných práv do katastru nemovitostí je rozhodováno ve vkladovém řízení, které je ukončeno rozhodnutím o povolení vkladu a jeho následným provedením. Proti

provedení vkladu je jediným přípustným opravným prostředkem určovací žaloba dle § 986 ObčZ. Z uvedeného lze dovodit, že povolený a provedený vklad lze v katastru měnit pouze na základě rozhodnutí soudu o určovací žalobě.

Na tomto místě lze dále odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který se v minulosti ve svých rozhodnutích opakovaně vyjádřil k otázce oprav zřejmých chyb v katastrálním operátu tak, jak ji v podané žalobě cituje žalobce.

Otázkou opravy chyby katastru se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 13.3.2013, č.j. 7 As 187/2012-31, www.nssoud.cz, v němž k důvodům opravy chyby v katastrálním operátu uvedl: „*Je potřeba zdůraznit, že omyl ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona musí být zřejmý, tj. jednoznačně seznatelný. Postupem podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona nelze napravit jakýkoliv nesoulad mezi evidovanými údaji a skutečností. Pokud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva [§ 80 písm. c) o.s.ř.]. Závěr o tom, že tvrzená chyba v údajích evidovaných v katastru nemovitostí není zřejmým omylem, tedy sám o sobě nemůže být považován za odmítnutí spravedlnosti. Subjekt dotčený touto chybou má vždy otevřenu cestu, jak se u soudu domoci věcného přezkumu toho, zda mu dané právo svědčí či nikoliv. Je přitom na něm, aby správně vyhodnotil, pro který procesní postup jsou splněny zákonné podmínky*“.

K obdobnému názoru dospěl Nejvyšší správní soud rovněž v rozsudku ze dne 31.7.2013, č.j. 7 As 90/2012-65, www.nssoud.cz, v němž uvedl, že „*katastrální úřad je tedy oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. To znamená, že musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah a že z jejího obsahu vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje katastru však nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky*“.

V nyní projednávané věci však nedošlo ke shodě vlastníků sousedních pozemků ohledně průběhu hranic mezi původním pozemkem parc. č. 54 (nyní parc. č. 54/1 a 54/2) a pozemkem parc. č. 353, přičemž právě tento nesoulad brání dle názoru

zdejšího soudu aplikaci ustanovení o opravě chyby v katastrálním operátu. Soud přitom nesouhlasí se žalovaným, že by se jeho rozhodnutí předmětné hranice mezi pozemky nedotklo. Napadené rozhodnutí (resp. prvostupňové rozhodnutí, které bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno) totiž předmětnou hranici (původně mezi pozemky parc. č. 54 a parc. č. 353, nově mezi pozemky parc. č. 54/1 a 54/2 a pozemkem parc. č. 353) řeší. Ostatně pokud by předmětná hranice dotčena nebyla, nepodával by žalobce proti napadenému rozhodnutí žalobu.

Existuje-li pochybnost či spor ohledně hranic pozemků, potažmo ohledně vlastnického práva k určitému pozemku, nelze hovořit o omylu zřejmém. Zdejší soud se tak ztotožňuje s názorem žalobce, že ve věci nebyly splněny podmínky pro rozhodování o opravě chyby v katastrálním operátu dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.

V. Závěr

S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba je důvodná, a napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Nezbytnost zrušení i prvostupňového rozhodnutí nechť posoudí žalovaný.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 4000 Kč za zaplacené soudní poplatky (za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku). Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za tři úkony právní služby po 3100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika, tedy 10200 Kč; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif).

Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, byla zmíněná částka (vyjma zaplaceného soudního poplatku) navýšena o částku odpovídající DPH podle § 57 odst. 2 s.ř.s. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 16 342 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Osobě zúčastněné na řízení nebyla soudem uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí náklady mohly vzniknout. Zdejší soud tak rozhodl, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9.6.2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu